

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/141/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1611205635
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1611205635.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a JUDr. Magdalény Florekovej, v právnej veci navrhovateľov: 1/ S. Z., nar. XX.XX.XXXX, hlásená k pobytu O., Ľ. T. XXXX/X, bytom O., O. D.O. XX, 2/ O. N. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zast. kolíznym opatrovníkom Ú. A., Z. S. V. F. O. proti odporcovi: V. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., W.. Z. XXXX/XX, o určenie otcovstva a o určenie rodičovských práv a povinností k maloletemu dieťaťu, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky 5C/54/2011-121, zo dňa 24. februára 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach, **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súd prvého stupňa určil, že odporca V. O., nar. XX.XX.XXXX je otcom maloletej N. Z., nar. XX.XX.XXXX z matky S. Z., nar. XX.XX.XXXX. Pri určení otcovstva vychádzal z ust. § 94 ods. 2 Zák. o rodine a prijatého záveru znaleckého dokazovania.

Zveril maloletú N. Z., do osobnej starostlivosti matky; otca zaviazal platiť na výživu maloletej N. Z. výživné v sume 110,- € mesačne za obdobie od 01.01.2011 do 31.06.2011; výživné v sume 90,- € za obdobie od 01.07.2011 doteraz, vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám navrhovateľky 1/ vopred. Odporcu zaviazal zaplatiť zameškané výživné spolu v sume 2.830,- € v mesačných splátkach po 20,- € mesačne od mesiaca marec 2015 spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok, až do zaplatenia. Styk otca s maloletou N. neupravil. Odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľke trovy konania v sume 250,- €, ako aj zaplatiť súdny poplatok za návrh v sume 66,- € na účet Okresného súdu Malacky a nahradiť štátu trovy konania v sume 1,42 €.

Svoje rozhodnutie v časti určenia otcovstva odôvodnil ustanoveniami § 94 Zákona o rodine a v časti určenia rodičovských práv a povinností k maloletemu dieťaťu ustanoveniami § 24, § 26, § 62, § 65, § 75, § 78 Zákona o rodine, keď uviedol, že podľa § 113 ods. 2 O.s.p., s konaním o určenie otcovstva je spojené konanie o výchove a výžive maloletého dieťaťa, v prípade ktorom odporca súhlasil so zverením mal. N. do osobnej starostlivosti matky. Pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti zohľadnil tú skutočnosť, že matka má po narodení dieťaťa zvýšené náklady na výživu dieťaťa, keďže je potrebné dieťaťu zabezpečiť aj výbavu. Vychádzal z potvrdenia o príjme odporcu, z ktorého zistil, že čistý priemerný mesačný príjem za obdobie od mesiaca január 2011 do mesiaca november 2014 bol 696,20 €. Čistý priemerný mesačný príjem navrhovateľky za obdobie mesiacov marec - december 2012 bol 741,76 €. Za rok 2013 bol čistý priemerný mesačný príjem navrhovateľky vo výške 827,60 €. Za obdobie mesiacov január - september 2014 bol čistý priemerný mesačný príjem navrhovateľky vo výške 768,36 €. Navrhovateľka je nezamestnaná od októbra 2014 a poberá dávku v nezamestnanosti vo výške 581,- €. Odporca navrhovateľke zaplatil za celý rok 2011 spolu sumu 380,- € ako výživné na maloletú N., za

celý rok 2012 spolu sumu 420,- €, za celý rok 2013 taktiež sumu 420,- €, za celý rok 2014 spolu sumu 490,- € a v januári 2015 sumu 80,- €. Určené výživné, ktorého celková suma je 4.620,- € (6x110 + 6x90 + 12x90 + 12x90 + 12x90 + 2x90) po odpočítaní zaplatenej sumy odporcom 1.790,- € predstavuje čiastku 2.830,- €, ktorú v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p., povolil odporcovi zaplatiť v splátkach po 20,- € mesačne spolu s bežným výživným, pod stratou výhody splátok, až do zaplatenia.

O náhrade trov konania rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p..

O náhrade trov štátu rozhodol podľa § 148 ods. 1 O.s.p..

Rozsudok odvolaním v zákonom stanovenej lehote napadol odporca v časti výroku o výške výživného, jeho splatnosti, ktorý považuje za nesprávny po vecnej i právnej stránke, keďže priznaná suma je neadekvátna jeho možnostiam a schopnostiam, ako aj nezodpovedá oprávneným potrebám maloletej. Súd zohľadnil len ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca, ale nevzal do úvahy pravidelné mesačné náklady vynakladané v súvislosti so zabezpečením jeho domácnosti a so zamestnaním. Okrem bytu, v ktorom býva, nevlastní žiaden majetok, spláca mesačný hypotekárny úver v sume 200,- € a spotrebný úver v sume 120,- €, náklady na služby spojené s bývaním predstavujú 59,69 €, telefón 13,- €, internet 18,49 €, el. energia 20,- €, životné poistenie na mal. syna 17,89 €, spolu 490,- €, okrem stravy a hygienických potrieb, ako aj dopravy do zamestnania. Bez ohrozenia svojej výživy a existencie nie je schopný platiť výživné v súdom určenej výške, ktorá nezodpovedá potrebám dieťaťa v ťtľom veku, keďže nemá zvýšené náklady a je zdravé. Z uvedených dôvodov navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti výživného zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že považuje rozsudok súdu prvého stupňa za vecne správny, žiada ho potvrdiť. Uviedla, že má náklady na bývanie vo výške 20,- €, spotrebný úver 86,05 €, telefón 20,- €, pôžička 69,17 €, škôlka 53,- €, celkovo mesačné náklady predstavujú 428,22 € bez stravy, ošatenia a hygienických potrieb.

Kolízny opatrovník považuje rozsudok súdu prvého stupňa za vecne správny, žiada ho potvrdiť. Výšku výživného určenú súdom pokladá za zodpovedajúcu veku a potrebám maloletej. Zdôraznil, že výživné, ktoré sa určuje maloletemu dieťaťu má prednosť pred akýmikoľvek inými výdavkami povinnej osoby.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a v medziach dôvodov podaného odvolania, ktorými je viazaný (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p., v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p) a dospel k záveru, že odvolaniu odporcu nemožno priznať úspech.

Podľa § 62 ods. 1 Zák. o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sami sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zák. o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zák. o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zák. o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zák. o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zák. o rodine, ak rodičia mal. dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 Zák. o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré na seba berie.

V danej veci sa súd prvého stupňa uvedenými zákonnými ustanoveniami dôsledne riadil, vykonal potrebné dokazovanie a v rámci neho i potrebné zisťovanie odôvodnených potrieb maloletej N. na jednej strane a schopností, možností a majetkových pomerov jej rodičov na strane druhej.

Plnenie vyživovacej povinnosti k maloletej, ktorá je na výživu svojich rodičov i celkovú starostlivosť úplne odkázaná, je jednou zo základných povinností rodičov, pričom odporca je povinný venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy formou platenia výživného mal. N. o to viac, že nežije s maloletou v spoločnej domácnosti. Každé dieťa má právo na vytvorenie čo najpriaznivejších podmienok pre svoj zdravý rast a vývoj. Deficit neúčasti otca pri zabezpečovaní bežnej dennej starostlivosti pri jej výchove a výžive je aspoň čiastočne kompenzovaný určenou výškou výživného, keďže ťarcha osobnej starostlivosti pri výchove je výlučne na matke.

Vychádzajúc z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa aj podľa názoru odvolacieho súdu je súdom prvého stupňa určené výživné primerané schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom oboch rodičov, v dôsledku čoho je zabezpečená rovnaká životná úroveň maloletej v konfrontácii so životnou úrovňou rodičov. Posledný preukázateľný príjem u odporcu predstavuje 696,20 € mesačne. Navrhovateľka poberá dávku v nezamestnanosti vo výške 581,- €. Podľa účastníkov konania prezentovaných mesačných nákladov je ich výška približne rovnaká. U navrhovateľky sú mesačné výdavky vo výške cca 428,22 € a u odporcu mesačné náklady predstavujú cca 490,- €. Obaja splácajú spotrebný úver, odporca vo výške 120,- € a hypotekárny úver vo výške 200,- €, matka maloletej má spotrebný úver vo výške 86,05 € a pôžičku s mesačnou splátkou vo výške 69,17 €. Maloletá je zdravá, so zabezpečením výživy nie sú zvýšené náklady, avšak je v období prudkého rastu, kedy je zvýšená miera nákladov na ošatenie.

Kľúčovou námietkou odporcu prezentovanou v odvolaní je, že po úhrade mesačných nákladov je ohrozená existencia platenia výživného a odporcova osobná výživa. Ustanovenie § 62 ods. 5 Zák. o rodine nekompromisne určuje, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, preto nemohol odvolací súd na túto námietku prihliadnuť, keďže splácanie hypotekárneho a spotrebného úveru v celkovej výške 320,- € mesačne nemôže mať prednosť pred zabezpečením výživy maloletej.

Z uvedených dôvodov odvolací súd, plne sa stotožňujúc s právnym záverom súdu prvého stupňa, rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., keď predmetom tohto konania bolo len konanie, ktoré možno začať i bez návrhu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.